

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΖΟΛΙΑ

Αντίδοτο ΣΤΟΝ ΠΟΝΟ
Η ΚΥΟΦΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Copyright για την ελληνική έκδοση
Κατερίνα Τζόλια
© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing, Θεσσαλονίκη 2022

Συγγραφέας: KATEPINA TZOLIA

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing
Γραφιστική επιμέλεια και σχεδιασμός εξωφύλλου: Χρύσα Γκανούδη
© Fylatos Publishing

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση τμήματος του παρόντος έργου για λόγους σχολιασμού ή κριτικής. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση περιορισμένων τμημάτων για επιστημονικούς λόγους, με υποχρεωτική αναγραφή του τίτλου του έργου, των συγγραφέων, του εκδότη, της σελίδας που αναδημοσιεύεται και της ημερομηνίας έκδοσης. Απαγορεύεται οποιαδήποτε διασκευή, μετάφραση και εκμετάλλευση, χωρίς αναφορά στους συντελεστές του βιβλίου και γραπτή άδεια του εκδότη και των συγγραφέων σύμφωνα με τον νόμο.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail: contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-142-7

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΖΟΛΙΑ

Αντίδοτο ΣΤΟΝ ΠΟΝΟ
Η ΚΥΟΦΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Εκδόσεις Φυλάτος
Fylatos Publishing
MMXXII

*Αφιερωμένο
στα ασυνόδευτα παιδιά...*

Πρόλογος

*Κάποιες βραδιές τα μάτια δεν κλείνουν,
η ψυχή δεν ηρεμεί,
χρειάζεται το βάλασμό της...*

Το παράθυρο ήταν ανοιχτό και η νύχτα έστελνε ριπές δροσιάς πάνω στο στρώμα. Κοίταξε έξω. Φαινόταν ο ουρανός. Μια συστάδα από σύννεφα, άφηνε τη φαντασία να τα παρομοιάζει με μορφές άλλοτε απόκοσμες, άλλοτε φυσικές.

Δίπλα της μέσα στο δωμάτιο κοιμόταν το παιδί. Κοιτώντας μέσα έβλεπε την πραγματικότητα, κοιτώντας έξω έβλεπε το όνειρο. Άλλαξε οπτική ξανά και ξανά...

Συνειδητοποίησε ότι χρειαζόταν και τα δύο. Το παράθυρο σηματοδοτούσε το όριο ανάμεσα σε δύο κόσμους, στους οποίους μπαινόβγαине συνειδητά.

Τα σύννεφα άλλαζαν μορφή κάθε λίγο και τα όνειρά της επίσης, μπορούσαν ν' αλλάξουν κάθε λίγο, η άλλη πλευρά όμως, αυτή, η πραγματική πώς και πότε άλλαζε;

Άναψε το φωτιστικό στο κομοδίνο... Το σκηνικό έξω από το παράθυρο σκοτεινίασε... Θαρρείς σβήστηκε...

Το δωμάτιο φωτίστηκε και ήρθε στο προσκήνιο εκείνη μαζί με το παιδί, τους σταθερούς τοίχους, τα βαριά έπιπλα.

Είναι μία και μόνο κίνηση σκέφτηκε, ή σβήνεις το φως και σκοτεινιάζεις το δωμάτιο για να φωτίσει ο ουρανός, τα σύννεφα, τ' όνειρο, ή μένεις εκεί στην αλήθεια που φανερώνει το λαμπατέρ!

Γύρισε και έσβησε το φως. Γι' απόψε αποφάσισε να επιλέξει τ' όνειρο. Αφήνει την πραγματικότητα για το φως της μέρας.

Ο ουρανός ξαναφάνηκε και ήταν άπιστευτο πόσο είχαν αλλάξει μορφή τα σύννεφα, σαν τα όνειρά της!

Η κόκκινη γραμμή

Αυτή που σου λέει ξεκάθαρα
μέχρι εδώ ήταν...
Αυτή που φτύνει αίμα,
αυτή που αναδεύει φλόγες
αυτή που τη φλερτάρεις καιρό,
αλλά τη φοβάσαι
και κάποια ανύποπτη στιγμή
αναβοσβήνει σαν σήμα κινδύνου
για να δηλώσει ηχηρά το τέλος
ή την αφετηρία.

Καταστροφή

Τέτοιες ημέρες σαν κι αυτή
το άδικο περισσεύει
οι εικόνες γύρω με πονούν,
τα μάτια πώς να κλείσω;
Να 'τανε εύκολο κι απλό
τον χρόνο να γυρίσω
στο χθες, στο πριν, στο παρελθόν
που όλα ήταν ωραία,
οι αγαπημένοι όλοι μαζί,
χαμόγελα στα χείλη.
Να το μαντέψει ποιος μπορεί
πότε θα 'ρθει η μπόρα,
η πύρινη η λαίλαπα που στάχτη
αφήνει τώρα.
Ο πόνος έπεσε βαρύς.
Απλώθηκε το μαύρο,
σε κατοικίες, σε καρδιές,
σε ουρανό και χώμα.
Ξεπλένουν με τα δάκρυα
στάχτες κι αποκαΐδια,
τις φοβερές απώλειες
που σκίζουν τα στήθια.
Θα 'ναι και πάλι ο καιρός,
που η μαύρη γη θ' ανθίσει.
Μα των ανθρώπων ο χαμός,
ποτέ δε θα γυρίσει.